

MIJN ANNEKE NUBE

Anneke, mevrouw Nubé of gewoon An. Het wordt tijd dat deze club dame van onschatbare waarde eens naar voren wordt gehaald. Misschien baalt ze hier een beetje van omdat ze meestal op de achtergrond vertoeft, maar toch. Ze is al jarenlang voor de jeugdafdeling lid van het Bestuur maar zal hier spoedig een punt achter zetten, het is genoeg geweest. Anneke heeft een overvloed aan problemen moeten oplossen of aanhoren. Het liefst praat ze gewoon over hockey, want al die frutsels er omheen daar wordt je af en toe niet goed van. Daarom heeft Anneke het erg naar haar zin in de Technische Commissie want daarin worden alleen maar echte hockeyzaken besproken, op een professionele en sfeervolle wijze. An blijft op maandagavond graag een beetje hangen. Maar als men teveel aan haar hoofd zeurt dan zakt haar humeur onmiddellijk naar het nulpunt en is ze vrij snel naar huis vertrokken.

Doordeweeks laat ze regelmatig haar gezicht zien en scharrelt ze met hond, met eigen hond of die van mij, langs de velden. Meisjes Al krijgt extra aandacht want daar is ze manager van. Op zaterdag is Anneke van ongeveer 10:00 tot 17:30 aanwezig. Ze bekijkt zeer veel wedstrijden/elftallen, of het nu kern of niet kern is, meisjes of jongens, KG of gras alles krijgt aandacht.

Nu weet ik best dat An zo haar voorkeur heeft maar het lijkt me verstandig dit voor insiders te houden. Pas in de middag steekt ze haar eerste sigaretje op, inmiddels wel zo'n tien koffie achter de kiezen. Dan richt ze zich op de randzaken van Meisjes Al, het managerswerk wordt tot in de puntjes verzorgd.

In de dugout moet ze mij af en toe op de plaats zetten wanneer scheidsrechters niet fluiten zoals ik dat graag zou zien. Daarnaast houdt ze scherp in de gaten of ik wel de juiste wissels plaats en of ik tijdig geblesseerde spelers te hulp schiet.

Op zondag is ze een trouwe fan van Heren 2, ook als dat in Den Haag of Amsterdam moet spelen. Tussendoor nog naar haar dochter Marije kijken want zij raakt aardig het balletje op Hurley (helaas daar).

Snel weer weg omdat ook Dames 1 en Heren 1 bekeken moeten worden. Dan zit er een zwaar hockeyweekend op en na enkele drankjes zegt ze naar huis te gaan, maar een uurtje later is ze er nog steeds.

Ze straalt plezier en gezelligheid uit en dat siert haar. Zolang er maar niet teveel over frutsels wordt gepraat.

An, voor mij ben je een goede vriendin en heel af en toe een beetje moeder en dat mag voor mij eeuwig blijven.

Maurits